

κορὸς τὸ σώζειν τὴν τῆς φυλάκων κοινω-
 νίαν. ἀλλὰ ἐμὴν εἶγε τὰς ἑνὸν γυναικας ποιή-
 σει κοινὰς, τὰς δὲ κτήσεις ἰδίαις, τίς οἰκονομῆ-
 σει [ἢ ἂν εἰ κοινὰ ἀ κτήσεις, ἢ ἀ τ' ἡγεωργῶν
 γυναικας] ὡσπερ τὰ ὅτι τῶν ἀρχῶν οἱ ἀνδρες
 ἀυτῶν; ἀποπον δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς διουρίων
 ποιέειν τὴν παραβολὴν, ὅτι δὲ τὰ αὐτὰ
 ὅππῃ δέουσι τὰς γυναικας τοῖς ἀνδράσιν,
 οἷς οἰκονομίας οὐδὲν μέγιστον. ὅππῃ φαλὸς
 δὲ καὶ τὸν ἀρχοντας ὡς καδῆσιον ὁ Σωκρά-
 τῆς ἀεὶ γὼ ποιέει τὸν αὐτὸν ἀρχοντας. πῶτο
 δὲ εἰσέτας ἀποιν γίνεται καὶ παρὰ τοῖς μι-
 δὲν ἀξίωμα κικηθῆσιν, ἥπου γὰρ δὴ παρὰ
 γὰρ ἀξίωμα κικηθῆσιν, ἥπου γὰρ δὴ παρὰ
 εἰ ἀκαχῆσιν αὐτῶν ποιέει τὸν αὐτὸν ἀρχον-
 τας, φαλερὸν ὅτι γὼ ὅτι ἐκτὸς ἀλλοις, ὅτι δὲ
 ἀλλοις μῆμικαι τῶς ψυχῆς ὁ παρὰ τῶν θεῶν
 χρυσός, ἀλλ' ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς. φησὶ δὲ, τοῖς
 μὲν ἀυτῶν γινούσιν μίσην χρυσόν, τοῖς δὲ ἀρ-
 γυρον χαλκὸν δὲ καὶ σίδηρον τοῖς τεχνίταις
 μέλλουσιν ἔσεσθαι καὶ γεωργῶς. ἔπει δὲ καὶ
 τῶν δουραμονίαν ἀφαιρούμενος τῆς φυλά-
 κων, ὅλιμ φησὶ δὲ τὸν δουραμονίαν ποιέειν τὴν
 πόλιν τὸν νομοθέτην. ἀδωμάτων δὲ δουρα-
 μονίαν ὅλιμ, μὴ τῆς πλείων, ἢ μὴ πάντων
 μερῶν, ἢ πῶν ἐχόντων τὴν δουραμονίαν
 οὐ γὼ τῆς αὐτῆς τὸ δουραμονίαν, ἀντὶ τὸ
 ἀρπῶν. πῶτο ἑνὸν γὼ ἐνδεχεται τῶν ὅλων ἰσῶφ-
 χεῖν, τῆς δὲ μερῶν μισθῶν τῶν δὲ δουραμο-
 νίαν ἀδωμάτων. ἀλλὰ μὲν εἰ οἱ φύλακες μὴ
 δουραμονες, τίνας ἔπειροι; οὐ γὼ δὴ οἱ γὰρ τε-
 χνίται, καὶ τὸ πλῆθος τὸ τῆς βαναύσων. ἢ ἑνὸν
 οὐκ πολιτεία πᾶσι ἢς ὁ Σωκράτης εἰρηκε,
 ταῦτας τε τὰς δουραμονίας ἔχει, καὶ τούτων ὅτι
 ἑλάττωσιν ἑτέρας.

Κεφάλαιον 5.

Σχεδὸν δὲ παραπλησίως καὶ πᾶσι τῶν
 νόμοις ἔχει τὸν ἕσπερον γραφέντας διὸ
 καὶ πᾶσι τῶν ἐνταῦθα πολιτείας ὅππῃ φα-
 δῶν μικρὰ βέλπον. καὶ γὼ ἐν τῇ πολιτεία
 πᾶσι ὀλίγων πάμπαν διώρεται ὁ Σωκράτης,
 πᾶσι τε γυναικῶν καὶ τέκνων κοινότητας, πᾶσι
 ἔχειν δὲ, καὶ πᾶσι κτήσεις, καὶ τ' πολιτείας ἢ
 ταῖσιν. διαφείτῃ γὼ εἰς δύο μέρη τὸ πλῆθος
 τῆς οἰκονομῶν, τὸ ἑνὸν εἰς τὸν γεωργῶν, τὸ δὲ
 εἰς τὸν ποροπολεμῶν μέρησιν ἔπειτον εἰς τὸν
 δὲ τῶν γεωργῶν καὶ τῶν τεχνίτων, πᾶσι οὐδεμῶς, ἢ μετέχουσιν πᾶσι ἀρχῆς, καὶ πᾶσι ὅππῃ
 εἰς κικηθῆσιν καὶ τούτων, καὶ συμπολεμῶν, ἢ μὴ, πᾶσι τούτων οὐδὲν διώρεται ὁ Σωκράτης,

ad conseruandum custodum communio-
 nem. Atqui si mulieres faciet commu-
 nes, facultates verò proprias, quis curam
 habebit rei domesticæ, vt habent agricul-
 tures viri, quauis sint communes facul-
 tates, & agricolarum mulieres? Absurdum
 etiam ex bestiis facere similitudinẽ, quod
 conueniat eadem exercere mulieres, quæ
 viri, ad quos rei domesticæ cura nequa-
 quam pertinet. Periculosa est insuper ma-
 gistratuum constitutio, quam sic facit So-
 crates, vt semper sint iidem. At hoc sedi-
 tionis est causa, etiam apud illos qui nul-
 lam possident dignitatem, quid ergo apud
 bellicosos & animosos viros? Quod autem
 ipsi necessarium sit, eosdem semper ma-
 gistratus facere, patet, non enim aliorum
 modo, & modo aliorum miscetur ani-
 mis diuinum illud aurum, sed semper
 eiusdem. Inquit autem quibusdam statim
 à genitura aurum miseri, quibusdam ar-
 gentum, æs verò & ferrum illis, qui arti-
 fices futuri sunt, aut agricolæ. Præterea
 custodibus felicitatem auferens, totam,
 inquit, ciuitate facere beatam oportet leg-
 islatorem. At impossibile est totam esse
 beatam, nisi aut plurimæ, aut omnes par-
 tes, aut quædam habent felicitatem. non
 enim eorundem est felicitas, quorum
 & par. fit enim vt insit toti, & si nulli par-
 tium, at felicitatem impossibile est. Quod
 si custodes non erunt felices, qui tam-
 den alij? non enim artifices quidem, ne-
 que vulgus. Illa igitur respublica, de
 qua Socrates locutus est, has continet dif-
 ficultates, & alirs his non minores.

CAPVT VI.

Fermè autem similiter circa leges quo-
 que se habet postea scriptas: quapro-
 pter & de illa reipublicæ parte hic cogi-
 tare parum, melius erit. Etenim in repu-
 blica de paucis admodum determinauit
 Socrates: vt de mulierum & natorum
 communitate, & de rebus possessis, ac
 de institutione reipublicæ. Diuisit enim
 in duas partes multitudinem habitan-
 tium, in agricolas, & propulsatores bel-
 li: tertiam ex iis fecit, eos qui con-
 sultant ac deliberant, & in quibus sum-
 ma reipublicæ consistit autoritas. Agricola
 verò & artifices, vtrum nullius magi-
 stratus, an alieuius participes sint, &
 vtrum arma possidere debeant & vnâ
 pugnare, nihil determinauit Socrates, sed

*felicitas non est af-
 ferre dis-
 cerna fel-
 continua*